

Arrest

nr. 335 998 van 14 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 9 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat D. GEENS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U, (...), bent van Arabische origine, u heeft Palestijnse nationaliteit en u hangt het Islamitische geloof aan. U bent geboren op (...)1995 in Khan Younis, Gazastrook. U behaalde uw bachelorsdiploma Internationaal Recht aan de Palestijnse Universiteit. U vond geen job als advocaat en werkte af en toe als landbouwer.

U verliet Gaza op 22 augustus 2023 en u reisde met een Turks visum via Egypte naar Turkije. U reisde door naar Griekenland, waar u op 14 september 2023 aankwam in Mytilini. U diende daar op 27 september 2023 officieel een verzoek om internationale bescherming in, waarna u op 12 oktober 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg. U verkreeg uw vluchtelingenpaspoort op 17 januari 2024. Op 22 februari 2024 reisde u af naar België. De volgende dag diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u voor het gebrek aan huisvesting en werkgelegenheid. Ook vreest u voor discriminatie door de Griekse politie en voor verwanten in Griekenland die u bedreigden vanwege een familievete.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u uw originele Palestijnse paspoort en identiteitskaart voor, alsook de erkenningsbeslissing van Griekenland, uw AFM en de bewijzen van afgifte van uw Griekse verblijfsvergunning en uw vluchtelingenpaspoort. Tevens legde u kopieën voor van uw Griekse "Ausweis", een attest van dakloosheid in Griekenland en uw vliegticket van Athene naar Brussel. Ook legde u kopieën voor van uw geboorteakte, de identiteitskaarten van uw ouders, uw bachelorsdiploma, foto's van de huidige situatie in Gaza en een medisch attest van uw vader.

Uw broers (...) (CGVS: (...)) en (...) (CGVS: (...)) dienden ook een verzoek om internationale bescherming in België in, nadat ook zij de vluchtelingenstatus in Griekenland hadden verkregen. Hun verzoeken om internationale bescherming in België werden niet-ontvankelijk verklaard. Ook heeft u een zus, (...), in Zweden wonen. Zij is door middel van gezinshereniging in 2021 naar haar man in Zweden gereisd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie document 4 en 8 in de groene map van uw administratief dossier; zie document 1 in de blauwe map), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (zie Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 10 april 2025 [CGVS], p. 6).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming

heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer**

verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar u als **verzoeker** om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met ernstige feiten en situaties – u stelde gedwongen te zijn om uw vingerafdrukken te geven, u kreeg onvoldoende te eten, er was ongedierte en het was zeer koud in het opvangcentrum (CGVS, p. 7) – moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als **begunstigde** van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

U haalde aan als **begunstigde** van internationale bescherming in Griekenland meermaals door de Griekse politie uit het kraakpand gehaald te zijn, waar u verbleef in Heraklion, Kreta (CGVS, p. 8). Tevens stelde u dat u geen klacht mocht indienen bij de politie tegen de verwanten die u bedreigden, omdat er volgens de politie nog niets was gebeurd (CGVS, p. 8, 11). Ook hield de politie u twee dagen vast onder slechte omstandigheden omdat u valselijk beschuldigd werd van diefstal – bij uw vrijlating heeft de politie zich verontschuldigd voor uw vasthouding (CGVS, p. 13). Ondanks dat u stelde dat de Palestijnen in de ogen van de Griekse politie de bron van alle problemen zijn, had u zelf geen verdere problemen met de politie (CGVS, p. 13). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u systematisch door de Griekse autoriteiten werd gediscrimineerd. **De door u geschetste behandeling en discriminatie door de Griekse politie volstaat bijgevolg niet om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken in de zin van de Vluchtelingenconventie.**

Bovendien kan internationale bescherming slechts worden ingeroepen indien en voor zover bescherming door de nationale autoriteiten niet beschikbaar of effectief is gebleken. In dit geval heeft u evenwel niet aangetoond dat u de beschikbare binnenlandse rechtsmiddelen heeft uitgeput. Bij belediging, vernedering of machtsmisbruik door de Griekse politie kan men als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland – net als elke Griekse staatsburger – een klacht indienen bij de interne klachtencommissie of de Griekse ombudsman. U toonde niet aan deze nationale beschermingsmechanismen te hebben aangesproken, waaruit volgt dat niet kan worden aangenomen dat u al het redelijkerwijs mogelijke heeft gedaan om de gestelde gedragingen van de Griekse politie te laten onderzoeken en verdere herhaling te voorkomen.

In zoverre uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met **bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting en werkgelegenheid** (CGVS, p. 7-9), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor

uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien blijkt uit objectieve informatie dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend, namelijk op 27 september 2023 (zie document 1, blauwe map). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt (zie document 7, groene map).

Voorts toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Dit kan bezwaarlijk worden afgeleid uit uw gedrag tijdens uw verblijf in Griekenland na het bekomen van uw status. Zo maakte u geen aanspraak op bijstand van de Griekse overheid op financieel vlak of voor huisvesting, omdat u daar volgens u een huurcontract voor nodig had (CGVS, p. 12). Wel kreeg u een dakloosheidsattest en werd het adres van het gemeentehuis vastgelegd als uw postadres, maar u ondernam daarna geen pogingen om hulporganisaties of daklozenopvang te benaderen (CGVS, p. 3, 12-13). U schreef zich wel in bij één organisatie waarvan u de naam niet meer weet, zij zouden u contacteren als er werk voor u was. U werd echter nooit gecontacteerd. Uit deze verklaringen blijkt niet dat u alle redelijke inspanningen hebt geleverd om hulp te verkrijgen of zich actief te informeren over de beschikbare voorzieningen, terwijl deze verplichting wel aan u toekomt. Uw verklaringen volstaan dan ook niet om uw gebrek aan inspanning op dit vlak te verantwoorden.

Ook wat betreft huisvesting nam u zeer beperkte stappen, contacteerde u één organisatie die zou kunnen helpen bij het vinden van een appartementje of een woning, maar zonder succes. De enige andere manier waarop u probeerde om een permanente woonruimte te vinden was door met vijf andere mannen – die u kende van het opvangcentrum – samen te zoeken, eveneens zonder succes (CGVS, p. 9-10). U maakte geen gewag van andere pogingen die u ondernomen zou hebben om een permanente verblijfsplaats te vinden. Dit onderstreept het uitblijven van verregaande inspanningen langs uw kant om woonruimte te vinden in Griekenland. Wel wist u een slaapplek te vinden in een kraakpand in Heraklion en kon u enige tijd bij een Jordaanse meneer in Khania verblijven (CGVS, p. 7-9).

Tevens zijn ook de manieren waarop u werk probeerde te vinden in Griekenland opvallend gering. Op advies van Egyptenaren ging u naar een rondpunt waar arbeiders opgehaald worden door werkgevers om zwart te werken (CGVS, p. 8, 10). U stelde twee maanden lang naar dat rondpunt te zijn geweest en u gaf aan een job op een geitenboerderij gevonden te hebben – dat u voor deze job niet of nauwelijks werd betaald, staat hier los van (CGVS, p. 8). Daarnaast stelde u bij restaurants, hotels, bakkerijen en Arabische supermarkten gevraagd te hebben naar werk – zonder succes (CGVS, p. 10). Ook leerde u de Griekse taal niet, omdat u daarvoor zou moeten betalen (CGVS, p. 8). Dat u daarentegen in België zelf via internet Nederlands aan het leren bent, vermindert de aannemelijkheid dat u in Griekenland niet in staat zou zijn geweest om op een soortgelijke manier de taal te leren (CGVS, p. 5). U schreef zich niet in bij interimkantoren, omdat die er volgens u niet zijn (CGVS, p. 10). Het is echter moeilijk denkbaar dat een modern land als Griekenland geen

enkel interimkantoor zou hebben. Uit deze minimale inspanningen blijkt niet dat u al het mogelijke hebt geprobeerd om een job te vinden in Griekenland terwijl toch verwacht kan worden dat u doorgedreven stappen zet om uw leven in Griekenland uit te bouwen. Het uitblijven van deze doorgedreven stappen maakt dat er niet kan worden aangenomen dat u niet kan terugkeren naar Griekenland wegens een gebrek aan werkgelegenheid en huisvesting.

Tevens verdient opmerking dat u in Griekenland beschikte over een verblijfsvergunning (ADET) geldig van 12.10.2023 tot 11.10.2026 en een vluchtelingenpaspoort geldig van 17.01.2024 tot 16.01.2029 (zie document 1 blauwe map). Hiermee was u in staat om in Griekenland een leven op te bouwen, mits u de nodige stappen zou zetten. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t. Daarenboven getuigt uw vertrek uit Griekenland twee dagen na het afhalen van uw ADET en vluchtelingenpaspoort van een duidelijk gebrek aan intentie om daar een duurzaam bestaan op te bouwen (CGVS, p. 6, 12; zie document 8 en 9 in de groene map).

Voorts kan aan uw **vrees voor de verwanten in Griekenland die u bedreigden vanwege een familievete** geen geloof worden gehecht. Volgens u is er een eerwraak gaande tussen uw familie en uw verwanten, die van een andere stam binnen uw familie afkomstig zijn, en hebben zij al meerdere keren geprobeerd uw vader te doden (CGVS, p. 8). Ter ondersteuning hiervan legde u een medisch attest van uw vader voor, welke dateert van 23 februari 2017 (zie document 13, groene map). Dit attest vermeldt louter een **beweerde aanslag op uw vader door derden**, waaruit niet kan worden afgeleid dat dit daadwerkelijk uw verwanten betreft. Bovendien gaf u aan dat het attest werd opgetekend na de laatste poging van uw verwanten om uw vader te doden (CGVS, p. 8). Gezien het attest dateert van 23 februari 2017 en u zelf Gaza pas op 22 augustus 2023 verliet, is het zeer merkwaardig dat deze vermeende verwanten u pas zes jaar later, in Griekenland nota bene, zouden bedreigen. Dit is eens te meer merkwaardig gezien u noch tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, noch voorafgaand tijdens het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), melding maakte van een aanslepende familievete in Gaza (zie Vragenlijst CGVS d.d. 5 maart 2024, vraag 1, 4 en 5).

Voorts stelde u één verwant van de familie zelf gezien te hebben in Griekenland, die u verschillende keren met de dood bedreigd zou hebben (CGVS, p. 8, 11). Maar volgens uw vrienden van het opvangcentrum waren “ze met meer dan één persoon” en wilden zij allemaal wraak op u nemen (CGVS, p. 11). Tevens hoorde u via-via dat zij naar u opzoek waren toen u bij een Jordaniër in Khania verbleef (CGVS, p. 9). De aanwezigheid van deze verwanten in Griekenland, hun bedreigingen en de zoektocht naar u kon u niet staven met documenten (CGVS, p. 11). Deze beweringen berusten louter op uw verklaringen en op wat u van derden heeft gehoord, waarmee u uw vrees voor de verwanten niet aannemelijk maakt (CGVS, p. 11).

U hebt wat dit betreft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de beweerde problemen die u met uw verwanten zou hebben gehad, of indien deze problemen zich bij terugkeer naar Griekenland zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. U verklaarde slechts één keer naar de politie in Heraklion te zijn geweest om te klagen, maar toen werd er tegen u gezegd dat de politie niet konden tussenkomen als er nog niets gebeurd is (CGVS, p. 11). Dat de politie niet onmiddellijk kan tussenkomen, neemt niet weg dat men weldegelijk een klacht kan indienen tegen iemand die u bedreigd heeft – zeker als u deze persoon bij naam kent. In dit verband hebt u dus niet aangetoond dat u met onverschilligheid van de Griekse autoriteiten bent geconfronteerd.

Bovendien moet worden benadrukt dat de door een nationale autoriteit geboden bescherming effectief moet zijn. Deze bescherming hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming bieden tegen alle handelingen van derden. De autoriteiten hebben een plicht om de burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverplichting in. Bovendien kan geen enkele rechtsregel absolute bescherming bieden, maar volstaat het dat er redelijke maatregelen bestaan om vervolging of ernstige schendingen te voorkomen. In dat verband wijst het CGVS er eveneens op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen wanneer de mogelijkheden tot het verkrijgen van bescherming bij nationale overheden redelijkerwijs zijn uitgeput, wat in casu niet het geval is.

Gelet op bovenstaande motivering kan uw vrees om terug te keren naar Griekenland wegens de verwanten die u in Griekenland zouden hebben bedreigd, niet worden aangenomen.

Ter volledigheid wijst het Commissariaat-generaal erop dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYP A) om te zetten in een

sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Volgens u verklaringen had u geen tijd om uw AMKA aan te vragen, omdat u twee dagen na het verkrijgen van uw documenten Griekenland al verliet (CGVS, p. 12). Uit de kopie van uw tijdelijke verblijfskaart "Ausweis" blijkt duidelijk dat u erop gewezen bent om uw AMKA aan te vragen (zie document 3 groene map). U heeft bewust geen verdere stappen ondernomen en besloot Griekenland direct te verlaten, hetgeen aantoont dat het uw intentie was om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, bent kwijtgeraakt (CGVS, p. 3).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. U stelde een klacht neergelegd te hebben bij het opvangcentrum waar uw documenten gestolen zouden zijn, waarvan u geen documenten hebt voorgelegd (CGVS, p. 3). Ook ging u niet naar de politie om aangifte te doen van het verlies van uw documenten (CGVS, p. 3). Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET

blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen – in tempore suspecto en zonder het te bewijzen – dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.**

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigden die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Gezien u over een geldige AFM beschikt (zie document 7 groene map; CGVS, p. 12) blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat **"de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt"** (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon **the expiry of the ADET** and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 11 oktober 2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Het Commissariaat-generaal wijst er eveneens op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u doorheen uw leven zeer zelfredzaam bent geweest. Zo behaalde u in Gaza uw bachelorsdiploma Internationaal Recht en leerde u Engels op school (CGVS, p. 4). Ook leerde u zelfstandig Japans (CGVS, p. 4). U werkte na uw afstuderen in Gaza in de landbouwsector (CGVS, p. 4-5). In Griekenland werd u vrienden met andere Arabieren (CGVS, p. 8-9), waardoor u onderdak en werk vond in de informele sector (CGVS, p. 9-11). Ook was u zeer vindingrijk om te kunnen voorzien in uw levensbehoeften in

Griekenland (CGVS, p. 10). Deze kennis en sociale vaardigheden zullen u bij terugkeer naar Griekenland zeker helpen om uw leven verder uit te bouwen. Tevens kreeg u maandelijks wat geld van uw zus in Zweden toen u in Griekenland verbleef en zij betaalde ook uw vliegticket naar België (CGVS, p. 8-1; zie document 9 groene map). Gezien zij u in het verleden al financieel heeft bijgestaan, kunt u haar bij terugkeer naar Griekenland om de nodige – financiële – hulp vragen. U kunt ook de steun van uw paternale neef (...) inroepen, hij verblijft al 12 jaar in België en jullie hebben regelmatig contact (CGVS, p. 5). Voorts heeft u België verschillende sollicitaties gedaan, wat u steeds zelf regelt. Daarnaast leert u ook zelfstandig Nederlands via internet (CGVS, p. 5). Dit onderstreept uw zelfredzaamheid en getuigt van een positieve houding om te integreren, wat u ook in Griekenland zal helpen om uw leven op te bouwen. Bovendien werden ook de verzoeken van uw broers (...) (CGVS: (...)) en (...) (CGVS: (...)) niet-ontvankelijk verklaard en zullen jullie bij terugkeer naar Griekenland op elkaars steun kunnen rekenen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Naast de reeds besproken documenten, zijn ook de overige documenten die u hebt voorgelegd zijn niet bij machte bovenstaande conclusie om te buigen. Uw Palestijnse paspoort, uw ID-kaart, uw geboorteakte, de ID-kaarten van uw ouders, het medisch attest van uw vader en de foto's van de huidige situatie in Gaza zijn indicaties van uw identiteit, herkomst en het leven van u en uw familie in Gaza, hetgeen in casu niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst aangezien u internationale bescherming geniet in Griekenland."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van "de redelijke termijn", van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.1.2. In een aanvullende nota van 13 oktober 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis en worden de weblinks ervan vermeld:

- het AIDA/ECRE-rapport, "Country Report: Greece. Update 2023" van 24 juni 2024;
- het AIDA/ECRE-rapport, "Country Report: Greece. Update 2024" van september 2025;
- het "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022;
- het "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024;
- het RSA/PRO ASYL-rapport, "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights" van maart 2024;
- het RSA-rapport, "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van maart 2025;
- "Communication on the status of migration management in mainland Greece" van de Europese Commissie van 4 april 2025;
- de COI Focus "Grèce. Aide aux migrants" van Cedoca;
- de COI Focus "Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior", van Cedoca;
- "Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025";
- "Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024"
- "Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24".

2.1.3. In een aanvullende nota van 13 oktober 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet brengt verzoeker algemene landeninformatie omtrent de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming en bij terugkeer naar Griekenland zoals het AIDA-rapport van september 2025 alsook RSA rapporten van maart en april 2025 alsook informatie omtrent de situatie in Palestina/Gaza ter kennis. Verzoeker refereert naar rechtspraak van het Hof van Justitie. Hij voegt tevens nog opmerkingen toe over de COI Focus “Grèce: Aide aux migrants” van CEDOCA van juli 2025.

2.1.4. Verzoeker legt ter terechtzitting overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer met algemene landeninformatie omtrent de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming en bij terugkeer naar Griekenland zoals het AIDA-rapport van september 2025 alsook RSA rapporten van maart en april 2025 alsook informatie omtrent de situatie in Palestina/Gaza. Verzoeker refereert naar rechtspraak van het Hof van Justitie. Hij voegt tevens nog opmerkingen toe over de COI Focus “Grèce: Aide aux migrants” van CEDOCA van juli 2025.

2.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het voormelde eerste lid, 3° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden. *In casu* kan niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn is genomen. Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling met wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt. Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoeker *in casu* niet aantoonbaar dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen werd.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij voorhoudt dat de formele motiveringsplicht geschonden wordt omdat in de bestreden beslissing nergens wordt uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon

worden gerespecteerd. Vooreerst kan in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet geen uitdrukkelijke verplichting tot motiveren worden gelezen. De bestreden beslissing dient de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De Raad ziet niet in – en verzoeker licht niet toe – in welk opzicht het niet respecteren van een ordetermin een dergelijke overweging betreft. Het gegeven dat *in casu* niet wordt gemotiveerd waarom de voorgeschreven beslissingstermijn van vijftien werkdagen niet werd gehonoreerd verhindert verzoeker op geen enkele wijze om kennis te nemen van de redenen waarom zijn verzoek om internationale bescherming volgens de commissaris-generaal niet-ontvankelijk is.

2.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 12 oktober 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 11 oktober 2026 (Landeninformatie, Cedoca). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024, p. 13) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 12 oktober 2023 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

In de mate dat verzoeker in het verzoekschrift aanklaagt dat de bestreden beslissing geen specifieke informatie bevat over het actueel karakter van zijn statuut in Griekenland en het verblijfsrecht waarover hij zou kunnen beschikken, wijst de Raad erop dat waar de verblijfstitels blijkens artikel 24 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), zulks in beginsel niet het geval is wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan waaruit zou blijken dat zijn beschermingsstatus niet langer geldig zou zijn of zou zijn ingetrokken of beëindigd. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat hij niet langer woonachtig is in Griekenland en er geen domicilie meer heeft, kan niet worden afgeleid dat verzoeker er niet langer over internationale bescherming beschikt. Indien verzoeker van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, komt het hem toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen volstaat niet. Verder liggen er geen stukken voor die er zouden op wijzen dat verzoeker andere stappen heeft genomen om de nodige informatie te bekomen.

Wat verzoekers verblijfsrecht in Griekenland betreft, herhaalt de Raad dat uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verblijfsvergunning (ADET) werd uitgereikt die geldig is tot 11 oktober 2026 en dus nog niet verlopen is.

Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangeeft dat zijn originele Griekse documenten werden gestolen beperkt hij zich tot loutere beweringen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Zelfs indien

zou worden aangenomen dat verzoeker heden niet meer over zijn fysieke Griekse verblijfsvergunning beschikt, en in zoverre hij meent dat hij zich daardoor niet meer kan vestigen in Griekenland, toont hij niet aan dat hij niet eenvoudig een duplicaat van zijn verblijfsvergunning kan gaan aanvragen bij een terugkeer naar Griekenland. Verzoeker betwist niet dat dergelijke mogelijkheid bestaat en brengt geen informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet langer accuraat zou zijn.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

2.3.2. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat de voorzienbare levensomstandigheden betreft, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

2.3.3. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

2.3.4. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit

een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de landeninformatie die door beide partijen werd bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer preciaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADT is verstrekt deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

2.3.5. Wat zijn individuele situatie betreft maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Voorts wordt door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd dat verzoeker slechts beperkte pogingen ondernam om zich permanent te vestigen in Griekenland:

“Voorts toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Dit kan bezwaarlijk worden afgeleid uit uw gedrag tijdens uw verblijf in Griekenland na het bekomen van uw status. Zo maakte u geen aanspraak op bijstand van de Griekse overheid op financieel vlak of voor huisvesting, omdat u daar volgens u een huurcontract voor nodig had (CGVS, p. 12). Wel kreeg u een dakloosheidsattest en werd het adres van het gemeentehuis vastgelegd als uw postadres, maar u ondernam daarna geen pogingen om hulporganisaties of daklozenopvang te benaderen (CGVS, p. 3, 12-13). U schreef zich wel in bij één organisatie waarvan u de naam niet meer weet, zij zouden u contacteren als er werk voor u was. U werd echter nooit gecontacteerd. Uit deze verklaringen blijkt niet dat u alle redelijke inspanningen hebt geleverd om hulp te verkrijgen of zich actief te informeren over de beschikbare voorzieningen, terwijl deze verplichting wel aan u toekomt. Uw verklaringen volstaan dan ook niet om uw gebrek aan inspanning op dit vlak te verantwoorden.

Ook wat betreft huisvesting nam u zeer beperkte stappen, contacteerde u één organisatie die zou kunnen helpen bij het vinden van een appartementje of een woning, maar zonder succes. De enige andere manier waarop u probeerde om een permanente woonruimte te vinden was door met vijf andere mannen – die u kende van het opvangcentrum – samen te zoeken, eveneens zonder succes (CGVS, p. 9-10). U maakte geen gewag van andere pogingen die u ondernomen zou hebben om een permanente verblijfsplaats te vinden. Dit onderstreept het uitblijven van verregaande inspanningen langs uw kant om woonruimte te vinden in Griekenland. Wel wist u een slaapplek te vinden in een kraakpand in Heraklion en kon u enige tijd bij een Jordaanse meneer in Kania verblijven (CGVS, p. 7-9).

Tevens zijn ook de manieren waarop u werk probeerde te vinden in Griekenland opvallend gering. Op advies van Egyptenaren ging u naar een rondpunt waar arbeiders opgehaald worden door werkgevers om zwart te werken (CGVS, p. 8, 10). U stelde twee maanden lang naar dat rondpunt te zijn geweest en u gaf aan een job op een geitenboerderij gevonden te hebben – dat u voor deze job niet of nauwelijks werd betaald, staat hier los van (CGVS, p. 8). Daarnaast stelde u bij restaurants, hotels, bakkerijen en Arabische supermarkten gevraagd te hebben naar werk – zonder succes (CGVS, p. 10). Ook leerde u de Griekse taal niet, omdat u daar voor zou moeten betalen (CGVS, p. 8). Dat u daarentegen in België zelf via internet Nederlands aan het leren bent, vermindert de aannemelijkheid dat u in Griekenland niet in staat zou zijn geweest om op een soortgelijke manier de taal te leren (CGVS, p. 5). U schreef zich niet in bij interimkantoren, omdat die er volgens u niet zijn (CGVS, p. 10). Het is echter moeilijk denkbaar dat een modern land als Griekenland geen enkel interimkantoor zou hebben. Uit deze minimale inspanningen blijkt niet dat u al het mogelijke hebt geprobeerd om een job te vinden in Griekenland terwijl toch verwacht kan worden dat u doorgedreven stappen zet om uw leven in Griekenland uit te bouwen. Het uitblijven van deze doorgedreven stappen maakt dat er niet kan worden aangenomen dat u niet kan terugkeren naar Griekenland wegens een gebrek aan werkgelegenheid en huisvesting.

Tevens verdient opmerking dat u in Griekenland beschikte over een verblijfsvergunning (ADET) geldig van 12.10.2023 tot 11.10.2026 en een vluchtelingenpaspoort geldig van 17.01.2024 tot 16.01.2029 (zie document 1 blauwe map). Hiermee was u in staat om in Griekenland een leven op te bouwen, mits u de nodige stappen zou zetten. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon. Daarenboven getuigt uw vertrek uit Griekenland twee dagen na het afhaken van uw ADET en vluchtelingenpaspoort van een duidelijk gebrek aan intentie om daar een duurzaam bestaan op te bouwen (CGVS, p. 6, 12; zie document 8 en 9 in de groene map).”

Met zijn algemeen betoog in het verzoekschrift dat hij zonder succes verschillende stappen ondernomen heeft om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen, weerlegt verzoeker niet *in concreto* dat hij slechts een beperkte periode van drie maanden in Griekenland verbleef. Waar hij bekritiseert dat er niet

wordt aangehaald welke stappen hij nog had kunnen nemen om zijn leven in Griekenland op te bouwen, wijst de Raad erop dat het niet aan de commissaris-generaal toekomt om aan te geven wat verzoeker in bepaalde omstandigheden wel of niet had moeten ondernemen, maar het wel aan verzoeker toekomt om aan te tonen dat de stappen die hij ondernomen heeft niet volstonden om zich staande te houden, ondanks ernstige en doorgedreven pogingen daartoe. Verzoeker blijft hiertoe evenwel in gebreke.

Nu verzoeker eerder zeer beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Het algemeen betoog in zijn verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Waar verzoeker aanhaalt geen band of huisvesting meer te hebben in Griekenland, wijst de Raad erop dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij over voldoende zelfredzaamheid en een gedegen netwerk beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt op goede gronden uiteengezet, en wordt door verzoeker niet betwist:

“Het Commissariaat-generaal wijst er eveneens op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u doorheen uw leven zeer zelfredzaam bent geweest. Zo behaalde u in Gaza uw bachelorsdiploma Internationaal Recht en leerde u Engels op school (CGVS, p. 4). Ook leerde u zelfstandig Japans (CGVS, p. 4). U werkte na uw afstuderen in Gaza in de landbouwsector (CGVS, p. 4-5). In Griekenland werd u vrienden met andere Arabieren (CGVS, p. 8-9), waardoor u onderdak en werk vond in de informele sector (CGVS, p. 9-11). Ook was u zeer vindingrijk om te kunnen voorzien in uw levensbehoeften in Griekenland (CGVS, p. 10). Deze kennis en sociale vaardigheden zullen u bij terugkeer naar Griekenland zeker helpen om uw leven verder uit te bouwen. Tevens kreeg u maandelijks wat geld van uw zus in Zweden toen u in Griekenland verbleef en zij betaalde ook uw vliegticket naar België (CGVS, p. 8-1; zie document 9 groene map). Gezien zij u in het verleden al financieel heeft bijgestaan, kunt u haar bij terugkeer naar Griekenland om de nodige – financiële – hulp vragen. U kunt ook de steun van uw paternale neef (...) inroepen, hij verblijft al 12 jaar in België en jullie hebben regelmatig contact (CGVS, p. 5). Voorts heeft u België verschillende sollicitaties gedaan, wat u steeds zelf regelt. Daarnaast leert u ook zelfstandig Nederlands via internet (CGVS, p. 5). Dit onderstreept uw zelfredzaamheid en getuigt van een positieve houding om te integreren, wat u ook in Griekenland zal helpen om uw leven op te bouwen. Bovendien werden ook de verzoeken van uw broers (...) (CGVS: (...)) en (...) (CGVS: (...)) niet-ontvankelijk verklaard en zullen jullie bij terugkeer naar Griekenland op elkaars steun kunnen rekenen.”

Verzoeker voert verder aan dat zijn situatie nog meer bemoeilijkt wordt door de grote administratieve problemen die hij zal kennen, en verwijst in dit kader naar algemene informatie over de situatie van statushouders in Griekenland. Verzoeker toont echter niet aan dat zijn eigen Griekse documenten niet langer geldig zijn, waardoor de verwijzing naar algemene informatie met betrekking tot de situatie van statushouders zonder geldige papieren dan ook niet dienstig is. Waar hij in zijn verzoekschrift nog stelt dat hij als begunstigde van internationale bescherming geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, brengt hij geen enkel element bij waaruit dit zou blijken.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift en de door verzoeker neergelegde aanvullende nota naar algemene landenrapporten wat betreft de moeilijke situatie voor statushouders in Griekenland volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden,

impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling.

Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Waar verzoeker op algemene wijze aangeeft dat de rechten van internationaal beschermden in Griekenland niet dezelfde zijn als deze van de eigen Griekse bevolking en hiertoe zonder nadere toelichting het AIDA-rapport van 2024 citeert en stelt dat een statushouder wordt uitgesloten van de mogelijkheid tot gezinshereniging, toont hij niet concreet aan dat hij in de onmogelijkheid zou zijn zich te beroepen op gezinshereniging. Overigens blijkt uit het geciteerde rapport dat erkende vluchtelingen het recht hebben op gezinshereniging. Verzoeker brengt geen concrete elementen die erop zouden wijzen dat hij wordt uitgesloten van de mogelijkheid op gezinshereniging.

Verzoeker brengt verder geen op zijn persoonlijke situatie toegespitste concrete en dienstige elementen aan waaruit blijkt dat hij de nodige aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden documenten, niet zou kunnen aanvragen en verkrijgen.

Waar verzoeker opmerkt dat voor de (her)activering van de AMKA een verblijfplaats in Griekenland vereist is, die verzoeker na zijn verblijf in België niet meer heeft, merkt de Raad op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het opnieuw activeren van zijn AMKA, indien nodig. De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden.

Wat betreft verzoekers betoog dat het mogelijk is dat hij bij terugkeer naar Griekenland zijn rechten niet meer zal kunnen uitoefenen omdat zijn documenten tegen dan niet meer geldig zijn, wijst de Raad er vooreerst op dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers ADET geldig is tot 11 oktober 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat het de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning.

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien zijn blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verzoeker beperkt zich verder tot de algemene opmerking dat hij riskeert terecht te komen in een “catch 21-situatie”, maar laat na concrete elementen of argumenten bij te brengen die verduidelijken welke situatie hij bedoelt of die aantonen dat hij in dergelijke situatie zou terechtkomen. Verzoekers algemeen betoog weet bijgevolg niet te overtuigen.

Voor zover hij ingaat op de obstakels en problemen die zich voordoen bij het verlengen van Griekse verblijfsvergunningen, dient erop gewezen te worden dat hier niet dienstig naar verwezen kan worden aangezien zijn Griekse verblijfsvergunning nog geldig is tot 11 oktober 2026 en hij aldus bij terugkeer naar Griekenland nog over een geldige Griekse verblijfsvergunning zal beschikken.

Voorts toont verzoeker niet concreet aan dat hij niet bij machte is om de nodige stappen te ondernemen inzake de verlenging van zijn ADET noch dat hij, eventueel met hulp van zijn advocaat, een aanvraag tot verlenging ervan niet tijdig zou kunnen indienen.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota neergelegd ter zitting nog kritiek levert op de COI Focus "*Grèce: Aide aux migrants*" van CEDOCA van juli 2025, dient de Raad vast te stellen dat dit geen afbreuk kan doen aan de bovenstaande concrete vaststellingen.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben benut, laat staan uitgeput, om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

Verzoeker maakt, gelet op de gedane vaststellingen, niet *in concreto* aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij bij terugkeer naar Griekenland zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Griekenland, wegens de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten en buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin maakt hij aannemelijk dat er *in casu* sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest. In tegenstelling tot wat verzoeker meent, worden er geen voldoende concrete, individuele elementen voorgelegd die van aard zijn om het vermoeden te weerleggen dat hij zich kan beroepen op zijn beschermingsstatus in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat hij niet terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Gelet op de vaststellingen die in de bestreden beslissing worden gedaan en in acht genomen wat voorafgaat, heeft verzoeker aldus niet *in concreto* aannemelijk gemaakt dat hij zich niet langer zou kunnen beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat hij niet terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend en de rechten die daaruit voortvloeien.

Het vermoeden dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan. Zijn beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Aangezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht.

Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing in zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF